

**Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis
Maximi**

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. II. Affectus Divi Augustini detestantis, grave peccatorum onus, & pondus, quod suos sequaces usque in inferni novissima deprimit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

nec coelum, nec terra ferre potuit, nos insipienter circumferre non aversemur.

§. II.

Affectus Divi Augustini detestantis, grave peccatorum onus, & pondus, quod suos sequatur usque in inferni novissima deprimat.

(a) **O** Domine, iniquitates meae supergressae sunt caput meum, & sicut onus gravatae sunt super me & nisi tu, cui proprium est misereri semper & parcere dexteram tuam Majestatis supponas, mergi cogor miserabiliter in profundum. Attende, Domine Deus, & respice de, quoniam sanctus, & ecce insultat adversus me inimicus meus, dicens, Deus dereliquit eum, persequatur, & comprehendam eum, quia non est, qui eripiat. Et tu Domine usque quo? Convertere, eripe animam meam, salvum me fac propter misericordiam tuam. Misere filii tuum quem in dolore non modico peperisti, & non attendere malum meum, ut obliviscaris bonum tuum.

(b) Tu Domine non vis mortem peccatorum, nec letaris in perditione morientium, im-

(a) D. Aug. cap. 39. Med. (b) cap. 39. ibid.

ut mortui viverent, tu mortuus es, & mors tua peccatorum mortem occidit: & ipsi te moriente vixerunt. Obsecro te Domine, ut ego, te vivente non moriar. Mitte manum tuam de alto, & libera me de manu inimicorum meorum: ne supergaudeant mihi, & dicant: Devoravimus eum. Quis unquam bone JESU, de tua misericordia diffidat, qui cum inimici tui essemus, redemisti nos in sanguine tuo, & reconciliasti nos Deo? Ecce sub tuæ misericordiæ umbra protectus, ad thronum gloriæ veniam postulans curro, clamans, & pulsans; donec miseraris mihi. Si enim ad veniam nos vocasti veniam non quærentes, quanto magis impetrabimus postulantes?

(a) Ne memineris, dulcissime JESU, tuæ justitiæ adversus peccatorem tuum, sed esto memor benignitatis tuæ adversus creaturam tuam. Ne memineris iræ adversus reum, sed memor esto miserationis tuæ adversus miserum. Obliviscere superbum provocantem, & respice miserum invocantem. Quid enim est JESUS, nisi Salvator? Ergo JESU per te ipsum exsurge in adjutorium mihi, & dic animæ meæ, salus tua ego sum. Multum Domine de tua bonitate

præsumo, quoniam tu ipse doces petere, quære
re & pulsare. Et ideò tuâ oratione admonitus
peto, quære, & pulso. Da quod peto, quod quære
ro, quod pulso!

(a) Nunc Pater misericordiarum & DEUS
totius consolationis, confige timore tuo carnes
meas, quatenus quære minaris, metuendo eva-
dam; & redde mihi lætitiã salutaris tui,
quære spondes diligendo percipiam. Fortitudo
mea Domine, firmamentum meum, Deus meus
us, refugium meum, & liberator meus: sugges-
te, quid de te cogitem; doce, quibus te sermo-
nibus invocem; da; quibus operibus tibi place-
am; & aliud, quod non spernis. Est utique tuus
spiritus contribulatus sacrificium, & acceptus
cor contritum & humiliatum. His me Deus
meus, adjutor meus, dita muneribus. His con-
tra inimicum muni protectionibus; hoc de
flamnis vitiorum præsta refrigerium, his autem
desideriorum passionibus pande pium refugium.

(b) Fac Domine virtus salutis meæ, ne frust-
re de numero eorum, qui ad tempus credunt,
in tempore tentationis recedunt. Obumbra ca-
put meum in die belli, spes mea in die afflictio-
nis, & salus in tempore tribulationis.

(a) Cap. 2, Medit. (b) Cap. 2, ibid.

(a) Denique parce animæ meæ, parce malis meis, parce peccatis meis, parce criminibus meis. Visita me infirmum, cura me ægrum, sana me lanquentem, & suscita me mortuum. Da mihi Domine cor, quod te timeat; mentem, quæ te diligat; sensum, qui te intelligat; aures, quæ te audiant; oculos, qui te videant. Misere mei Deus, misere mei, & respice me de sede sancta Majestatis tuæ, & tenebras cordis mei radio splendoris tui illumina. Da mihi Domine discretionem discernendi inter bonum, & malum, & concede, ut sensum habeam pervigilem. Peto à te Domine remissionem omnium peccatorum meorum à quo, & per quem mihi fiat propitiatio in tempore necessitatis, & angustiarum mearum.

§. III.

Gravitas Peccati mortalis ex vilitate, brevitate, & amaritudine, quam peccanti infert, conscientia deducitur.

CAve amplius peccare, ne deterius tibi quid contingat, cave peccare, si vel ad momentum sapias, ô peccator! quia de momento agitur, dum

(a) Cap. 40, Medit.